

РЕШЕНИЕ

№ 1403

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 29.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **12084** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 49 от Закона за промишления дизайн /ЗПД/.
Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя М. Ж. Н. чрез пълномощник адв. А. К. против решение № 29 от 03.04.2019 г. на председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл. 45, ал. 3 във връзка с чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗПД е заличена регистрацията на промишлен дизайн с рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“. Наведени са доводи за незаконосъобразност, поради съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Поддържа се, че дизайните на двете страни са коренно различни по отношение на образните елементи, пропорции и цветово съчетание. Изтъква се, че дизайнът на [фирма] е с различни цветове, докато дизайнът на [фирма] е с черно-бяло изображение. Твърди се, че поради простатата форма на хавлията – в повечето случаи тя е правоъгълна, за информирания потребител е достатъчно наличието на минимални разлики между отделните дизайни, за да ги отграничи, като в случая цветовете и тяхната комбинация са отлики, които имат силно въздействие върху цялостното възприятие. Липсата на правилна оценка на депозирания по преписката доказателствен материал в неговата съвкупност и взаимна връзка е изтъкната като съществено нарушение на процесуалните правила. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на направените разноски, съобразно представен списък.

Ответникът-Председателят на Патентното ведомство, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, че

оспореното решение е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма] чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения за правилно прилагане на нормата на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗПД. Доводи в тази насока са подробно развити и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по искане вх. № 70095297/23.05.2018 г. на [фирма] за заличаване на регистрацията на промишлен дизайн рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“. Искането е с правно основание чл. 29, ал. 1, т. 3 и чл. 29, ал. 2, т. 1 от ЗПД и се основава на това, че молителя е притежател на регистрирани дизайни с рег. № 8611-0001, 8611-0002, 8611-0003 и 8611-0004, които са идентични на дизайн рег. № 8671-0001.

В съответствие с разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗПД, на 02.07.2018 г. копие от искането на [фирма] е изпратено на [фирма] – притежател на атакувания промишлен дизайн.

На 17.08.2018 г. от [фирма] е депозирано възражение по искането за заличаване на промишлен дизайн 8671-0001 „Хавлиена кърпа“ по съображения за различия в образните елементи и цветовото съчетание на дизайните.

Възражението на [фирма] е изпратено на [фирма] за писмено становище. На 20.09.2018 г. е депозирано писмено становище от [фирма].

Със заповед № 775/19.12.2018 г. на председателя на Патентното ведомство е назначен състав за разглеждане на искането за заличаване на регистрацията на дизайн с рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“. Съставът е изготвил становище, в което е направена преценка за относимостта на представените доказателства и е извършен сравнителен анализ относно идентичността на процесния дизайн и противопоставените такива. Въз основа на изготвеното становище е издадено решение № 29/03.04.2019 г. на Председателя на Патентното ведомство, с което на основание чл. 45, ал. 3 от ЗПД е заличена регистрацията на промишлен дизайн рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“, с притежател [фирма].

В хода на административното производство е установено следното:

Промишлен дизайн 8671-0001 е заявен от [фирма] на 05.01.2018 г. Регистриран е на 21.03.2018 г., като публикацията за регистрацията е направена на 30.01.2018 г. в бр. 03.2/2018 г. на Официалния бюлетин на Патентното ведомство. Дизайнът е приложен към продукт „Хавлиена кърпа“ и е представен в свидетелството за регистрация с едно черно-бяло изображения. Хавлиената кърпа е със стандартна правоъгълна форма, като по дължината ѝ има рисунък включващ три плуващи делфина с глави обърнати наляво, като два от делфините са един над друг, а третия е разположен напречно на долния делфин. Около делфините има вълнообразни линии, а над тях и под тях има надпис на латиницата с плътни главни букви.

Промишлен дизайн рег. № 8611 е заявен от [фирма] като множествена заявка на 28.08.2017 г. Регистриран е на 05.01.2018 г. Регистрацията включва 58 дизайна, между които са и четирите противопоставени с рег. № 8611-0001, 8611-0002, 8611-0003 и 8611-0004 приложени към продукти „кърпи“. Публикацията за

регистрация е направена на 31.01.2018 г. в бр. 01.2/2018 г. на Официалния бюлетин на Патентното ведомство. Кърпите, към които са приложени дизайните са със стандартна правоъгълна форма, като по дължината им има рисунък на три плуващи делфина с глави обърнати на ляво, като два от тях са един над друг, а третия е разположен напречно на долния от тях. Около делфините има вълнообразни линии, а над тях и под тях има надпис на латиница с плътни главни букви. Кърпите са двуцветни, като при дизайн 8611-0001 основата е оранжева, а рисунъкът и надписите са жълти, при дизайн 8611-0002 основата е червена, а рисунъкът и надписите са розови, при дизайн 8611-0003 основата е тревисто зелена, а рисунъкът и надписите са резедави, а при дизайн 8611-004 основата е турско синьо, а рисунъкът и надписите са светлосини.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е от активно легитимирано лице-адресат на акта и в преклузивния тримесечен срок за оспорване, установен в чл. 49 от ЗПД.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл. 45, ал. 7 от ЗПД. Актът е издаден в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административно процесуалните правила, установени в чл.45 - чл. 49 от ЗПД. Искането за заличаване е направено от лице с правен интерес.

По делото е представена Заповед № 775/19.12.2018 г, с които е определен съставът, който е разгледал искането за заличаването на дизайн с рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“. Заповедта, съгласно разпоредбите на ЗПД, е издадена от председателя на ПВ. От състава е изготвено становище за вземане на решение по чл. 45, ал. 7 от ЗПД.

На страните е осигурено право на участие чрез размяна на становища и възможност за ангажиране на доказателства, като изводите от фактическа и правна страна са въз основа на събраните доказателства във връзка с приложимите правни норми.

Оспореното решение е съответно на материално правните норми и на целта на закона. Искането е подадено на основание чл. 29, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 12, ал. 2 и чл. 29, ал. 2, т. 1 от ЗПД.

Искането с правно основание чл. 29, ал. 2, т. 1 от ЗПД е отхвърлено, поради което и същото не е предмет на настоящото съдебно производство предвид липсата на жалба от [фирма].

Регистрацията на промишлен дизайн с рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“ с притежател [фирма] е заличена на основание чл. 45, ал. 3 във връзка с чл. 29, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗПД.

Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗПД регистрацията на дизайн се заличава, когато дизайнът е идентичен по смисъла на чл. 12, ал. 2 на дизайн, станал общодостъпен по какъвто и да е начин преди датата на подаване на заявката, съответно приоритетната дата, където и да е по света, или е идентичен на дизайн, който е заявен преди датата на подаване на заявката за регистрация, съответно приоритетната дата, и регистриран по национален или международен ред или като дизайн на Общността.

Предпоставка за прилагане на визираната норма е наличие на дизайн, който:

- е станал общодостъпен по какъвто и да е начин преди датата на подаване на

заявката, съответно приоритетната дата, където и да е по света

- е заявен преди датата на подаване на заявката за регистрация, съответно приоритетната дата, и регистриран по национален или международен ред или като дизайн на Общността.

По делото не е спорно, че датата на подаване на заявката за регистрация на дизайн с рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“ с притежател [фирма] е 05.01.2018 г. Противопоставените дизайни с притежател [фирма] са станали общодостъпни за трети лица чрез направената публикация за тяхната регистрация на 31.01.2018 г. в Официалния бюлетин на Патентното ведомство. Следователно, същите са станали общодостъпни не преди датата на подаване на заявката за регистрация на дизайн с рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“ с притежател [фирма], каквото е изискването на закона, а след това.

Дизайни с рег. № 8611-0001, 8611-0002, 8611-0003 и 8611-0004 с притежател [фирма] обаче са заявени на 28.08.2017 г., т. е. преди датата на подаване на заявката за регистрация на дизайн с рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“ с притежател [фирма] на 05.01.2018 г. и са регистрирани по национален ред.

Следователно, налице е първата предпоставка за прилагане на нормата на чл. 29, ал. 1 ,т. 3 от ЗПД - налице е дизайн, който е бил разгласен чрез публикация в официален бюлетин преди подаването на заявката. Настоящият състав намира освен това, че именно официалният бюлетин е единственото годно доказателство, от което се установява разгласяване на противопоставените дизайни и то по предвидения в закона начин, а именно: чрез публикация.

Втората предпоставка, която в настоящия казус е и спорна, е наличието на идентичност по смисъла на чл. 12, ал. 2 от ЗПД между атакувания дизайн и противопоставените дизайни.

Според чл. 12, ал. 2 от ЗПД дизайните се считат за идентични, ако техните особености се различават само в несъществени елементи. <apis://desktop/showanotpal>

Законодателят не е дал легална дефиниция на понятието "несъществени елементи", с оглед на което неговото съдържание следва да се изведе съобразно конкретния продукт по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗПД и дефиницията на дизайн по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗПД

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗПД дизайн е видимият външен вид на продукт или на част от него, определен от особеностите на формата, линиите, рисунъка, орнаментите, цветовото съчетание или комбинация от тях.

Като несъществени могат да се определят елементите, които нямат отношение към цялостното формообразуване на продукта и се дължат на функционална предопределеност или са трудно забележими. Те не променят основните формообразуващи характеристики на дизайна, т. е. които не водят до промяна на дизайна, която да може да се установи от пръв поглед.

В случая, и атакувания и противопоставимите дизайни са приложени към продукт „кърпа/хавлиена“ със стандартна правоъгълна форма, поради което и особеностите на формата не следва да се има предвид при преценка на идентичността им.

При сравнение на дизайните е видно, че те имат рисунък състоящ се от три плуващи делфина с глави обърнати на ляво, като два от тях са един над друг, а третият е разположен напречно на долния от тях. Около делфините има вълнообразни линии, а над тях и под тях има надпис на латиница с главни плътни букви.

Това описание на елементите на дизайните дава основание да се приеме, че е налице

идентичност между техния рисунък и орнаменти.

По делото не е спорно, че дизайн с рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“ с притежател [фирма] е регистриран с едно черно-бяло изображение, докато промишлен дизайн рег. № 8611 с притежател [фирма] е регистриран както следва: при дизайн 8611-0001 основата е оранжева, а рисунъкът и надписите са жълти, при дизайн 8611-0002 основата е червена, а рисунъкът и надписите са розови, при дизайн 8611-0003 основата е тревисто зелена, а рисунъкът и надписите са резедави, а при дизайн 8611-0004 основата е турско синьо, а рисунъкът и надписите са светлосини.

С оглед наведените в жалбата доводи основният спорен момент по делото е дали цветовете и тяхната комбинация са отлики, които имат силно въздействие върху цялостното възприятие, т.е дали в случая различните цветови комбинации съставляват съществен елемент. Следва да се има предвид, че въпросът за цялостното впечатление от дизайна е относим към неговата оригиналност съгласно чл. 13 от ЗПД. Този въпрос се изследва при регистрацията на дизайна, но за заличаването му съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗПД е достатъчно същият да не отговаря на изискването за новост.

Преценката за наличието на оригиналност на един дизайн се основава на това дали цялостното впечатление, което той създава у информирувания потребител, се различава ясно от впечатлението, което създава у него дизайн, станал общодостъпен преди датата на приоритета му, като при това се вземат предвид естеството на продукта, към който е приложен дизайна или в който същият е включен, а също и промишления сектор, който го произвежда и степента на свобода на автора на дизайна при разработването му. Свободата на дизайнера се изразява във възможността да реализира съществени елементи по различен начин, така че у информирувания потребител да се създаде различно цялостно впечатление.

В конкретния казус, при създаването на рисунъка на хавлиените кърпи съществуват многобройни възможности, които на практика са неограничени, тъй като декорирането не е обвързано по никакъв начин с предназначението на продукта, нито съществуват законови ограничения във връзка с това. Следователно, свободата на дизайнера не е ограничена от техническата функция на сравняваните дизайни.

Съгласно практиката на ОНМ, колкото по-ограничена е свободата на автора при разработването на промишлен дизайн на Общността, толкова повече за създаването на различно цялостно впечатление у информирувания потребител ще бъдат достатъчни минимални разлики между сравняваните промишлени дизайни (Решение по дело № Т-9/07 от 18/03/2010, точки 67 и 72; Решение по дело № Т-10/08 от 09/09/2011, точка 33). И обратното при по-неограничена свободата на дизайнера при разработването на дизайна ще са необходими повече разлики между сравняваните дизайни, за създаването на различно цялостно впечатление от тях у информирувания потребител.

Следователно, високата степен на свобода при разработването на дизайните намалява вероятността дребните разлики между сравняваните дизайни да бъдат достатъчни, за да произведат различно цялостно впечатление у информирувания потребител.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че различното цветово оформление на атакувания дизайн с противопоставените дизайни само по себе си не може да се приеме за съществен елемент, създаващ цялостно различно впечатление, доколкото същото не променя основните формообразуващи характеристики на дизайна, респ. не променя общото възприятие за него.

От изложеното следва, че са налице предпоставките на посочените по-горе правни норми, поради което изводът на административния орган, че дизайнът е идентичен

със станал общодостъпен такъв преди заявяването му, е правилен.

По изложените доводи настоящият състав приема, че оспореното решение, с което е заличена регистрацията на промишлен дизайн с рег. № 8671-0001 „Хавлиена кърпа“ с притежател [фирма] е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, оспорващият следва да бъдат осъден да заплати на ответника направените по делото разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер определен по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ. Все с оглед изхода на делото основателна се явява и претенцията на заинтересованата страна за възстановяване на сторените от нея разноски в съдебното производство.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя М. Ж. Н. чрез пълномощник адв. А. К. против решение № 29 от 03.04.2019 г. на председателя на Патентно ведомство

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Ж. Н. да заплати на Патентното ведомство разноски по делото в размер на 150 лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Ж. Н. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор С. Г. С. разноски по делото в размер на 650 /шестстотин и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: